

Número 139

Any XII

MARÇ, 1998

* TEMPS DE DESFRESSES: IMATGES DE LA FESTA ESCOLAR A LA PORTADA

* INAUGURAT EL RESTAURANT I PETIT HOTEL CAS METGE MONJO

* ELS PETITS DE L'ESCOLA ANAREN A SON ROIG

* FENT CARRERANY PUBLICA PARAULA DE POESIA

Sumari

Editorial i sumari	2
El racó del poeta	3
paraula de poesia	4
Un llibre molt interessant: Les Illes	
Balears, de C.T. Bidwell	6
Sobre interpretació (III)	7
II Certamen de poesia "S'Unió de	
S'Arenal-1998	7
Sa Xerradeta amb	8
Bullit de Notícies	10
Demografia. Telèfons d'interès	12
El temps. Temps passat	13
De Viatge, amb Viatges Martel	13
Els nins de l'escola de baix, primer i	
segon, vàrem anar a Son Roig	14
Els remeis de Sa Padrina	16
ADM: Associació per a la Defensa de	
Mallorca	18
Excursió a Sa Talaia d'Alcúdia	20

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas

PORTADA:

Festa de disfresses a l'escola

EDITORIAL

"Ja està fet Sineu amb so campanar enmig", diu la dita popular. I el Carnaval, la bulla dels Darrers Dies, també. Ja som a la Quaresma, temps de reflexió, dejuni i abstinència, segons els cànons religiosos. Bon moment de fer balanç. De les tres centenàries que teníem a Maria, ja només en tenim dues. Na Margalida Bergas ja ens ha deixat. Llarga vida a les altres dues.

Passà la nostra vetlada poètica, de la qual ja en teniu una bona informació a les pàgines interiors. El resultat cal qualificar-lo com a espectacular pel ressò i l'èxit obtingut. La premsa també recollí la informació de l'acord al qual han arribat els actuals integrants de l'agrupació Independents de Maria i el Partit Socialista de Mallorca per presentar una candidatura conjunta a les pròximes eleccions municipals.

I ja tenim restaurant nou i hotelet. Amb una gran campanya publicitària -això sí en català, igual que totes les indicacions de l'interior del local- el passat dia 19 s'obriren les portes de Ca's Metge Monjo, convertit en un espai de restauració. L'obra -espectacular per la inversió feta i els resultats obtinguts- va ser visitada per nombrosos mariers que passaren pel local per veure el restaurant i les cinc habitacions destinades a allotjar gent.

La Rueta, com sempre. Els nins i nines de l'Escola s'ho passaren d'allò més bé disfressant-se i desfilant pels carrers del poble. La nit del dissabte tocà el torn als més grans i foren moltes les disfresses i comparses organitzades que optaren als diferents premis que uns bars del poble donen cada any.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Margalida Mas Vicens
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Lluís Maicas, Antoni Gelabert Mas, Miquel Rosselló i Quetglas, Lluç Matas, Joana Gelabert, Alumnes de primer del CPA Monjo Associació per a la Defensa de Mallorca, Jaume Mestre Llompart i Miquel Oliver i Roig

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Fax: 971-525585
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
Santa Margalida

La redacció de Fent Carrerany
no es fa responsable de les
opinions dels qui hi escriuen

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

El racó del poeta

**Poema dedicat al Pare Miquel Colom
nombrat Honoris Causa.**

Quina volada més llarga que heu pegada!,
Pare Miquel Colom amb gran fervor,
mos heu deixada l'escola franciscana
honrada per a sempre amb distinció.

Jo volia volar amb vós, una vegada
i tan amunt me posàreu sa lliçó
que encara vaig una ala aixalada
i encara per vós, vos res una oració

Sou un Colem d'una llarga volada
i per molt que vos apunti un caçador
trobarà davant els ulls una boirada

Vos viviu amb gràcia del Senyor
i la Verge vos té una mirada
i per molts d'anys Santa Maria la Major.

Miquel Rosselló i Quetglas
INCA, 12 de gener de 1998.

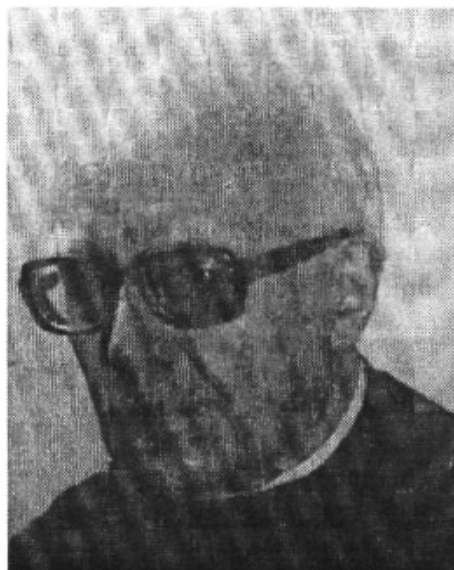
LA VEU DE L'EDAT (Poema dedicat al pare Colom)

Colom de llarga volada,
quasi no vos puc seguir
he passat una vetlada
per llegir una codolada
que molt m'ha agradat a mi.

A dins vostra joventut
volàreu a terra africana,
per vós terra d'esclavitud.
Déu del cel vos ha volgut
en grandesa franciscana.

Colom de bona volada
Déu vos espera en el Cel
i una bella acompanyada
tot d'àngels uniformada
cantaran com els aucells.

Pare Colom, m'he fixat
amb amor i simpatia
dins vostra veu de l'edat

*El pare Miquel
C o l o m ,
r e c e n t m e n t
investit doctor ho-
noris causa per la
UIB*

és com un jardí adornat
a dins el Mes de Maria.

Sou un poeta complet,
de talla i categoria;
parlant de tot, això és cert
llaurau i feis bon goret
donau llum i alegria.

Colom de llarga volada
jo un dia amb vos volaré,
si és molt llarga la tirada
la Verge que és nostra mare
amb ella també vendré
i si mos porta en el Cel
allà hi ha bon colomer.

Venturós del que tendrà
aquest llibre apreciat
guia amb el cor amb la mà
d'un temps que no tornarà;
així és la veu de l'edat.

Tot són flors i poesia
que deixa el Pare Colom.
Tota l'illa mallorquina
li rendirà pleitesia
plena d'història i d'amor.

Miquel Rosselló Quetglas
Inca, a 10 de febrer de 1998

Paraula de poesia

A continuació reproduïm l'article que va publicar en Lluís Maicas al Diari de Balears de dia 21 de febrer recordant la vetllada poètica de Maria.

Sobre el turonet que talaia la plaça i la vila, l'església. Just al costat, com una dolça besada a la nau que exel·leix una arquitectura bella i sobria, Sa Capella Fonda, abraçada a la geografia més íntima i vital del poble, recuperada per a usos poc litúrgics, però no gens allunyada de les vocacions humanes de transcendència. En aquell recinte de reflexió, de densos silencis altres temps rituals, espai mínim de grandàries i pregàries imperceptibles, les veus de sis poetes vessaren, en una cerimònia confident, els seus versos per les parets centenàries, davant una reduïda congregació de fidels, oïdora devota de la paraula poètica, de la màgia que el verb amaga en les entranyes, mentre a fora la nit es banyava de serena.

El passat dissabte, organitzada per l'Associació Cultural Fent Carrerany, de Maria de la Salut, activistes i editors de la revista homònima de la premsa forana, amb Miquel Morey al capdavant d'un equip que va de brega, se celebrà una lectura de poesia. A la vetllada fórem convidats dues poetesses, Maite Brazales i Iolanda Marroig i quatre poetes, Òscar Aguilera, Biel Florit, Lluc Matas i jo mateix, d'edats ben diferents i amb conceptes

D'esquerra a dreta, Lluís Maicas, autor del present article, Òscar Aguilera i Biel Florit

estètics distints, donaren, encara que parcialment, una visió ampla i diversa de la poesia que es fa ara mateix a ca nostra, ferits tots, però, pel mateix llamp, una dèria infecciosa anomenada poesia. Tots nosaltres, l'un darrere l'altre, ens confessàrem a l'auditori, car de totes les escriptures, la poesia és la més íntima, la que més ens mostra tal com som, la que més ens allibera, però també la que més ens esclavitzava.

Amb motiu d'aquest esdeveniment, l'Associació edità un acurat recull de poemes, *PARAULA DE POESIA*, que vol ser l'inici d'un carrerany poètic, una cita que hauria de brostar altres anys, amb altres veus. El recull conté, a més dels poemes, uns dibuixos de Jaume Sabater i una presentació clara i precisa de Miquel Morey, en el qual explica els objectius que persegueix aquesta trobada. Les paraules són seves: «Que vol ésser aquesta *PARAULA DE POESIA* que avui presentam? Molt senzill, no aspiram a molt, sols volem treure la poesia al carrer, acostar-la a la gent, airejar les veus i les paraules dels nostres poetes i poetesses, dels més joves als més granats, mostrar de prop que la poesia no és una cosa tan estranya i allunyada com sovint imaginam». Tot i que la il·lusió és la força, em sembla un objectiu difícil, però engrescador.

He de confessar que desconeixia l'obra dels poetes més joves, tan sols la de Biel Florit m'era familiar, car no feia gaire havia llegit *FERRO DE BAULA*. No és, per tant, intenció d'aquest article judicar la qualitat de les lectures que vaig escoltar. Crec, sincerament, que totes elles tingueren un nivell molt elevat i que caldrà aprofundir en el coneixement de les seves obres per tal de formar-me'n una opinió. No puc defugir, però, la temptació de dir que m'impressionà l'obra d'una joveíssima Maite Brazales: tendra i dura alhora, sense concessions a l'artifici ni a la buidor, d'una gran profunditat conceptual. Ja m'haguera agradat a la seva edat escriure com ella escriu.

L'acte es tancà amb un sopar d'ingredients més nutritius pel cos que les paraules. No hem d'oblidar, que som a la Mediterrània i que el menjar és una reconciliació poètica de la carn amb l'ànima. —

Paraula de Poesia.....

1

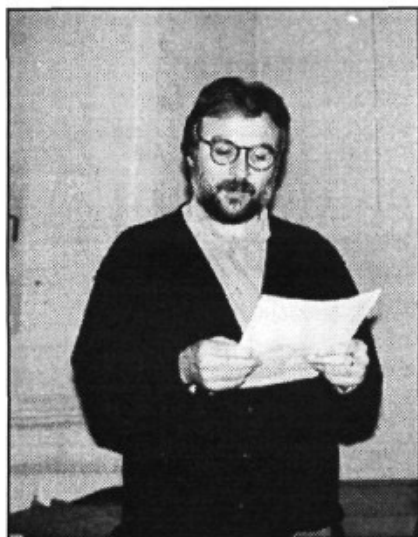

Associació Cultural Fent Carrerany
Maria de la Salut

Portada del llibret, amb una de les il·lustracions del jove artista de Maria, Jaume Sabater.

Que un dissabte al vespre prop d'un centenar de persones es trobin per escoltar mitja dotzena de poetes no és un fet gaire usual. I això és el que va passar la nit del dissabte 14 de febrer a Sa Capella Fonda de Maria. No era la primera vegada que la nostra associació organitzava una vetlada poètica, però la d'aquest passat dissabte fou especial per la presència d'un públic tan nombrós. Per Maria ja havien passat les veus de poetes com Jaume Santandreu, Damià Huguet, Miquel Cardell, Miquel

Bezares, Salvador Martínez, Jaume Oliver i Biel Florit. La intenció d'aquesta nova cita passava segons paraules de Miquel Morey, per la fita de sempre "treure la poesia al carrer, acostar-la a la gent...mostrar que la poesia no és una cosa tan estranya i allunyada com sovint imaginam" i alhora deixar-ne constància en forma d'opuscle que recollís part del recital del dissabte a la nit i iniciar una col·lecció amb voluntat de continuïtat. Per fer més atractiva la vetlada es contactà amb mitja dotzena de poetes, uns experimentats i amb publicació ja consolidada i contrastada, i d'altres més novells, que tot just s'inicien en aquest món del dolç verí de la poesia. La combinació funcionà. La força arravatadora de la poesia de Biel Florit, al costat de la concisió gairebé epigramàtica de Lluís Maicas, trobaren la resposta en el lirisme del més jove Òscar Aguilera, la força asèptica de la jove Maite Brazales, la imageria de la prometedora Iolanda Marroig, i la consolidació de Lluç Matas, el nostre poeta, que a poc a poc ens demostra que el seu primer llibre no va ser flor d'estiu. Sis veus diverses, sis maneres diferents d'entendre això tan complex que anomenam poesia.

Joan Gelabert, fent la presentació de l'acte.

D'esquerra a dreta: Lluç Matas, Iolanda Marroig, Maite Brazales, Lluís Maicas, Òscar Aguilera i Biel Florit

L'acte començà amb una breu presentació de Joan Gelabert dels poetes presents i tot d'una a la feina. Un darrere l'altre anaren desgranant la seva veu, que era seguida pel públic present amb l'ajuda dels llibres amb què foren obsequiats a l'entrada. La llàstima fou la sonoritat de l'espai

poètic elegit. Aquesta Capella Fonda que tan bé s'adapta a determinades cerimònies artístiques, presenta seriosos problemes per a aquells que volen fer de la paraula, missatge. Això vol dir que per a posteriors ocasions haurem de preveure col·locar algun equip de veu que faci audible aquesta paraula, de vegades massa imperceptible. Tot i això el públic assistent seguí amb silenci i interès la lectura dels poemes.

Una hora més o manco durà la lectura. La cita cal qualificar-la com a excel·lent. I el ressò obtingut, també. No volem acabar aquest escrit sense donar les gràcies a totes aquelles persones i entitats que ens varen ajudar a fer possible aquesta vetlada. Gràcies especials a l'Obra Social i Cultural de SA NOSTRA i a l'Ajuntament de Maria, per la seva col·laboració en l'edició del magnífic opuscle que recollí el recital poètic; gràcies a l'amic Jaume Sabater per les magnífiques il·lustracions que acompanyen els poemes; gràcies al rector de Maria per cedir-nos aquest meravellós espai que és la Capella Fonda; gràcies als sis poetes presents i, sobretot, gràcies a tota aquella gent que preferí passar la vetlada amb nosaltres. La feina feta, no fou de bades.

Maria, febrer de 1998.

Vista de la capella fonda plena de gom a gom. Podeu veure la majoria d'assistents seguint el recital amb l'ajuda del llibre.

Un llibre molt interessant: **LES ILLES BALEARS**, de Charles Toll Bidwell.

He acabat de llegir un llibre molt interessant, o millor dit: una joia. Un testimoni de primera ma ofert per un observador britànic, amb unes dots de captar amb quatre pinzellades les essències de les coses.

Possiblement el llibre era un exhaustiu informe pel Foreign-Office, de cara a tenir informació de primera ma per si algunes raons d'estat ho feien necessari. Hi ha pàgines que són una autèntica meravella on demostra tenir una sensibilitat molt per sobre el nivell d'aquell temps, i no cal dir de la mentalitat dels "poders locals".

Al anar passant les fulles del llibre un va descobrint unes illes que malgrat tot eren idíl·liques, en certa manera autèntiques, i on els rellotges eren unes màquines que no tenien sentit per aquelles contrades. No se li escapa res a les seves observacions, tots els aspectes foren analitzats i transcrits amb un detallisme poc freqüent.

Personalment el passatge on descriu la inauguració de la primera línia de tren des de Ciutat fins a Inca, es

d'una delicadesa, d'una poesia i d'una sensibilitat admirables, crec que de les millors pàgines que s'han escrit sobre fets socialment interessants al nostre petit país; les recoman llegir amb molt atenció.

Un altre aspecte interessant és quan parla del festejar i del casori; si ho comparem amb alguns casos del nostre temps, o fins i tot d'ara mateix, veurem que en aquest aspecte dissortadament les coses no han canviat tant.

També són dignes de llegir detingudament les pàgines que dedica a Santa Catalina Thomàs, tot una visió amb clau d'humor britànic. També s'ha de dir que algunes coses no les va entendre, però no desmereix gens dins el context.

Recoman especialment aquest llibre, fins i tot als nins i nines de les escoles.

*Antoni Gelabert Mas
Barcelona, Gener-98*

Il·lustració del Die Balearen de l'Arxiduc Lluís Salvador, tom I, editat per J.J de Olañeta.

SOBRE INTERPRETACIÓ (III)

Hi ha formes d'interpretació que són extremes i per això desequilibrades, i que s'han utilitzat com a bases o principis de la creació artística. I és que som tan devot de la interpretació nova -encara que sigui desequilibrada- que crec que la història, la cultura i especialment l'art són el resultat o el fruit madur de la interpretació distinta que per esser distinta també és desviada.

Els especialistes davant la interpretació desviada prescriuen la interpretació flexible, però l'equilibri de la interpretació flexible implica "normalitat" i veure les coses amb el mateix rostre.

La normalitat consisteix en esser un succedani que només sap dir el que un altre ja ha dit; i veure les coses amb el mateix rostre és un avorriment.

Les dues formes de fabulació literària assegudes en la interpretació desviada són els somnis i el deliri. Aquest tipus de creació fou indagat i usat pels escriptors surrealistes, que el que feien, al cap i a la fi, era establir uns principis per a la creació i unes reivindicacions innovadores i inconformistes sobre les arrels de la interpretació desequilibrada.

VAN GOGH i EDGAR ALLAN POE són dos exemples prou il·lustrats de malaltia d'interpretació (podria posar-ne moltíssims més, però segurament no serien tan accentuats). Sí, VAN GOGH i EDGAR ALLAN POE serien etiquetats pels especialistes de "paranoics" o "esquizofrèncics", encara que amb la seva paranoia o esquizofrènia obrissin nous camins en la creació que determinarien unes modes de fer art. Així i tot, els psiquiatres no els perdonarien.

¿Què passaria si afirmàssim que l'esquizofrènia està en cada un com si es tractàs realment de qualsevol altre òrgan del cos i que, per una raó no determinada, uns utilitzen més que els altres?

Potser passaria que les teories psiquiàtiques de la dopamina i de l'herència genètica de l'esquizofrènia serien

una cortina de fum que serviria per receptar medicacions inútils i per fer investigacions gratuïtes sobre la part genètica de la malaltia a Nova York.

Què passaria per altra banda si arribàssim a afirmar que l'evolució de la cultura, de l'art i de la societat en general està en directa relació amb certa dosi d'esquizofrènia? De bon segur es mourien amb un canvi radical els principis més elementals de la psiquiatria moderna, especialment aquella psiquiatria que per norma veu malalties mentals allà on no n'hi ha. Dic això perquè és tan difícil per als psiquiatres interpretar si hi ha malaltia mental o no, com ho és per a una persona del carrer la interpretació correcta i unívoca de la realitat objectiva, perquè hi ha tantes realitats com individus.

Són les rondalles -per posar un exemple significatiu de creació literària- una interpretació malaltissa o esquizofrènica de la realitat objectiva? Des del meu punt de vista són esquizofrènia en estat pur per dues raons: perquè són una disfressa esquizofrènica de la neurosi col·lectiva i perquè la fabulació és també de clar signe esquizofrènic en els encanteris i en la utopia. A les rondalles hi ha trets simptomàtics d'una veritable fol·lia: gegants que devoren persones o que segresten pínacles, prínceps que es casen amb al·lotes del poble, princeses que es desencanten per processos tel·lúrics complicats.

De totes formes en el cas de les rondalles cal ser optimista en el diagnòstic perquè l'esquizofrènia dels contaires és reversible, ja que -per dir-ho d'alguna manera- els contaires només jugaven a ser una estona esquizofrènics.

Definitivament, crec que en el cas de les rondalles succeeix una teràpia psiquiàtrica prou interessant ja que la nevròsi col·lectiva es cura amb un poc d'esquizofrènia. Tant de bo els psiquiatres tenguessin fórmules terapèutiques tan efectives com les de la literatura. Dissortadament no és així, i qui no ho cregui pot tocar-ho amb la mà si fa una volta pels psiquiàtrics.

Lluc Matas (24.1.98)

II CERTAMEN DE POESIA "S'UNIO DE S'ARENAL"-1998

1a. Hi poden participar tots els autors que vulguin.

2a. Presentaran dues poesies inèdites, en català o en castellà, indistintament. Màxim de 30 versos. S'enviaran 5 còpies.

3a. Els poemes aniran sense firmar. Hi constarà només el títol i el lema. Dins un sobre apart es farà constar a un full, el títol, el nom, l'adreça i el telèfon. A l'exterior del sobre s'hi escriurà el títol del poema i el lema.

4a. El termini d'admissió acabarà l'1 d'abril de 1998.

5a. Les obres s'enviaran la Redacció d'aquesta Revista, a l'adreça: S'Unió de S'Arenal, c. Amílcar 16, 07600 S'Arenal.

6a. Hi haurà tres premis: 1r de 20.000 ptes, el 2n de 10.000 ptes i el 3r de 5.000 ptes.

7a. El jurat estarà format per cinc persones que mitjançant aquesta publicació es donaran a conèixer més endavant i donaran per separat una puntuació a cada poema. Els qui tinguin

més punts seran els guanyadors.

8a. El resultat es donarà a conèixer a través de la Revista S'Unió de S'Arenal del mes d'abril i els premis es donaran en el decurs d'un acte organitzat per la revista el mateix mes. Es telefonarà personalment als tres primers premiats.

9a. No es retornaran les poesies. Les tres primeres seran publicades a l'esmentada revista.

10a. L'organització del certamen es reserva la publicació dels poemes presentats.

11a. La proclamació de les poesies guanyadores es farà en un acte públic el dia 2 d'abril, a una hora que oportunament es donarà a conèixer.

12a. El sol fet de concursar implica l'acceptació de les anteriors bases.

SA XERRADETA AMB...

En la xerradeta del passat número de Fent Carrerany, en Damià Bergas i la seva dona ens explicaven la seva estada a l'Argentina i ens deien que una de les cosines que tenen a Mendoza vendria amb el seu marit a passar unes setmanes a Mallorca. Doncs bé, tenguérem ocasió de parlar amb elles pocs dies després de la seva arribada i es mostraren encantats de compartir amb nosaltres i els lectors de Fent Carrerany moltes experiències viscudes per ells mateixos i la seva família

El matrimoni entrevistat a l'Aeroport de Mendoza, amb la seva filla i el futur gendre

per terres americanes.

N'Antònia Carrió Bergas és una dona de posat tranquil i ulls vius que, després de passar la quasi tota la seva vida a Amèrica Llatina (se'n va anar l'any 1949, quan tot just acabava de complir set anys) parla un mallorquí perfecte, amb l'accent edulcorat del castellà argentí, perquè els seus pares mai han deixat de parlar la seva llengua i d'estimar la seva terra d'origen. El seu marit Miquel Llull descendeix de Santa Margalida i fins fa poc no va saber res dels seus parents d'aquí. Fou quasi per casualitat que uns coneguts li parlaren de la seva família mallorquina; es posà en contacte amb ells, recuperaren parentesc i coneixença, i aquí està, encantat de la vida, que no s'acaba de creure que travessar l'Atlàntic sigui tan fàcil i tan còmode, amb un bon avió i les despeses a càrrec de l'Ajuntament de Santa Margalida que ha fet possible d'aquesta manera que els mallorquins que es vern obligats a emigrar o els seus descendents recuperin d'alguna forma les seves arrels.

N'ANTÒNIA CARRIÓ BERGAS I EN MIQUEL LLUL, EMIGRANTS MALLORQUINS A ARGENTINA

La família d'ambdós acudí a l'aeroport de Mendoza a despedir-los

Fa una cinquantena d'anys prendre la determinació de deixar parents, amics, el recer segur d'un poble, la confiança d'allò conegut i exposar-se a canviar-ho per unes Amèriques llunyanes i un xic misterioses, encara que es suposassin plenes de riqueses, no devia ser una decisió fàcil; devia ser una resolució plena d'angoixa i de coratge, del sentiment que no queda més remei i d'esperança de canviar a millor. Els pares de n'Antònia, en Joan i n'Àgueda, marxaren a Amèrica amb dues nines, la seva germana, que tenia 10 anys, i ella mateixa, que en va complir set tot just quan arreglaven els papers per marxar, i poques vegades una data d'anniversari deu haver estat tan important. Veureu: el bitllet del barco per un menor de set anys costava la meitat del d'un adult. Quan compraren els passatges n'Antònia tenia 6 anys, però a l'hora d'embarcar ja en tenia set; l'angoixa de la partida es va fer molt més gran quan varen dir als seus pares que, o pagaven la meitat restat del passatge o la nina es quedava a terra. Naturalment pagaren, perquè els pobres de tota la vida l'any 49 no demanaven llibre de reclamacions i varen embarcar tots junts, així sí, amb les butxaques ben buides, sense una pesseta; menys mal que la mare, previsor, havia agafat un pa gros, una botella d'oli i una sobressada i amb aquestes provisions sobrevisqueren els vint i dos dies que durà la travessia. Allà els esperaven els mallorquins amb qui havien contactat abans de partir i els ajudaren en tot; perquè no eren els primers mallorquins ni els primers mariandos que emprenien l'aventura americana, n'hi havia molts i estaven ben relacionats els uns amb els altres, quan

arribava una família nova es feia córrer la notícia de casa en casa i tothom ajudava en el que podia fins que estaven instal·lats. I en aquestes circumstàncies va ser com es coneixeren i s'enamoraren en Joan i n'Antònia, dos mallorquins a Amèrica.

Ens expliquen que actualment estan ben situats, que tenen una finqueta de cinc hectàrees i que fan hort; patates, cebes... Si el temps acompanya, els va bé; els pagesos, ja ho sabem, depenen molt del temps; si no va bé, com l'any passat, que una calabruixada va fer malbé la collita, s'han de refer els comptes i tornar a començar. Tenen dues filles, na Graciela i na Sandra i dos néts, tots amb moltes ganes de venir a veure Mallorca, i els pares de na tenen més de vuitanta anys i una vida plena de records; la vida allà no és fàcil, els països té un bon potencial de riquesa, però hi ha molt mala organització; l'assistència sanitària pública és quasi inexistent, s'han de pagar una assegurança privada que els cobreix només una part petita de les despeses en cas de malaltia. Així mateix, les pensions per jubilació són molt petites, del tot insuficients. En el transcurs de la conversa na parla en diverses ocasions de les gestions infructuoses que han fet diverses vegades per sol·licitar una pensió espanyola per el seu pare, que va treballar una part de la seva vida aquí i que, a més, va servir durant nou anys a l'exèrcit; diu que aconseguir una ajuda, per petita que fos, seria una alegria immensa per els seus pares.

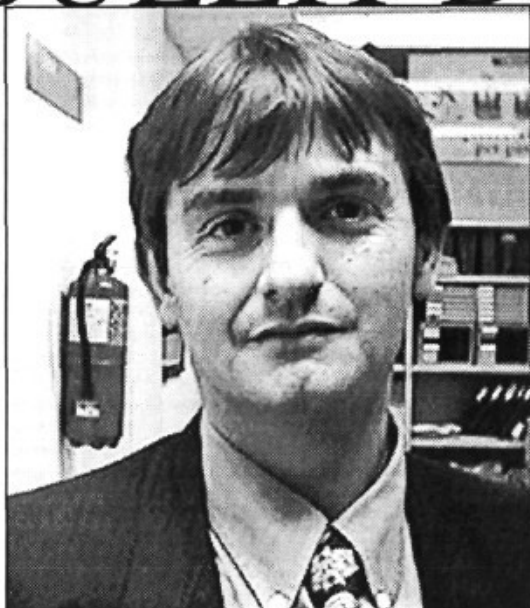
A Rodeo del Medio, poble argentí on viuen, amb la família

Els demanem com han trobat Maria, si han trobat el poble molt canviat i ens diuen que Mallorca ha canviat molt, però Maria no tant. Na recorda ca seva, el seu carrer, els veïns, els amics, que els han acollit molt bé, que els fan molt de cas; voldrien que les seves filles i els seus néts poguessin venir alguna vegada; potser d'aquí a uns anys. A nosaltres ens agradaria que es poguessin complir els seus desitjos i les acompanyés la sort.

Tota la família reunida el dia de Nadal. a Rodeo del Medio

BULLIT DE NOTÍCIES

En Macià Ramis, director de La Caixa de Maria

ROBATORI A L'ESCOLA

Després d'uns pocs anys de tranquil·litat, els lladres han tornat per l'escola. Això ha passat en cap de setmana. D'això ens n'adonarem el passat dilluns dia 9 de febrer. Es trobà una finestra de l'aula de primer oberta i un vidre romput. Així pogueren entrar dins l'aula i endur-se'n diners, unes disset mil pessetes, recollides de l'alumnat per a la compra de material. Del fet se'n va fer la corresponent denúncia.

APARCAMENT DE BICICLETES I PAPERERES

Els alumnes de l'escola de dalt que hi van amb bicicleta estan ben cofois amb el nou aparcament de bicicletes que els ha instal·lat l'Ajuntament. També s'hi han instal·lat sis papereres noves.

EL BATLE I EL DIRECTOR DE L'ESCOLA VISITEN EL CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS

Com a conseqüència de la moguda de pares i mestres sobre el mal estat de finestres i altres dependències escolars, l'Ajuntament demanà hora al Conseller d'Educació, Cultura i esports. Així el passat dia 25 de febrer el batle, Rafel Oliver, i el director de l'escola, Magí Ferriol, visitaren el Sr. Ferrer, el Conseller. Allà el posaren al dia sobre els aspectes educatius del poble i sobre la problemàtica dels edificis, dels quals no en tenia cap coneixement. L'única promesa que en tragueren fou que enviaria l'arquitecte per analitzar els problemes.

MACIÀ RAMIS, NOU DIRECTOR DE L'OFICINA DE LA CAIXA A MARIA

Des del passat dia 16 de febrer n'és el nou director de l'oficina de La Caixa de Maria, en Macià Ramis, molt conegut per tots nosaltres. Li desitjam sort i encert en la seva nova tasca. Enhorabona Macià.

INAUGURACIÓ DE CAS METGE MONJO

Després de molta expectació, el passat dia 19 de febrer s'inaugurà el restaurant i petit hotel d'interior CAS METGE MONJO. A la inauguració hi assistí una gentada, del poble i de tot Mallorca. Tothom volia veure els seus interiors i provar el bufet preparat per a l'ocasió. Una parella de xeremiers i un trio de música clàssica animà la funció, ja de per si prou animada. El resultat fou espectacular. Cal destacar que tant la retolació exterior com la interior, així com la propaganda feta a la premsa, ha estat en la nostra llengua. Enhorabona i sort.

INAUGURACIÓ OFICIAL DE LA PENYA BARCELONISTA DE MARIA

Segons ens han fet saber els directius de la Penya

BULLIT DE NOTÍCIES

Barcelonista de Maria hi ha la intenció de procedir a inaugurar oficialment la Penya el dissabte dia 18 d'abril. Per a la inauguració, de la qual ja ens en donaran més informació tot d'una que aquesta sigui oficial, hi ha prevista la presència del vicepresident Sr. Nicolau Casaus i de l'ex-jugador José Mari Bakero. Si tot es fa tal i com tenen previst, després de la inauguració es farà un sopar a S'Alqueria des Comte. Igualment pensen editar una revista per celebrar tal esdeveniment.

SEGUEIXEN TAPANT CLOTS

Aquests dies ens hem adonat que s'han tapat alguns clots dels carrers del nostre poble. Això sí, no tots. Convé deixar-ne per tapar una altra vegada.

REUNIÓ DELS MONITORS DEL GRUP D'ESPLAI I ELS PARES I MARES DELS NINS

El passat dissabte, dia 1 de març, els monitors del grup d'Esplai Es Rebrot convocaren als pares dels nins que hi assisteixen a una reunió al local de ca Ses Monges. Del parlat es poden destacar les activitats que es duran a terme fins el proper estiu. En primer lloc el dia 14 de març, per confirmar encara, potser no hi haurà activitat perquè tenen una reunió, dia 21 de març, Mostra de la Cançó a Andratx, dia 4 d'abril, celebració dels 20 anys del Gadem, per Pàsqua, tindrà lloc una acampada, dia 17 de maig, la diada dels grups d'Esplai que enguany tindrà lloc a Alaró i en l'estiu, una altra acampada. De tot això se n'informarà oportunament als pares mitjançant circulars.

EN JAUME RIBAS I EN LLUC MATAS, A LA REVISTA QUADERNS D'EDUCACIÓ

Quaderns d'Educació és una nova revista que edita la Conselleria Educació i Esports des del passat mes d'Octubre. Des de llavors n'han sortit tres números. Al número dos hi sortí el mariando Jaume Ribas participant

en una taula rodona sobre si són suficients 40.800 milions per a gestionar l'educació i en el número 3 ens assebetàrem que Lluç Matas és el director del Centre d'Autoaprenentatge de Català, un nou servei de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports.

UDOL, LA REVISTA DE LLUBÍ, CUMPLEIX 5 ANYS

La nostra revista germana llubiner UDOL compleix 5 anys i ho celebra amb una sèrie d'actes als quals, si són del vostre interès, hi estau convidats:

- 6 de març a les 21'30 hores: "Com entendre la meteorologia a través de la cultura popular" conferència a càrrec de Joan Barceló.

- 13 de març a les 21'30 hores: Presentació dels llibres "Encís de minyonia" de Jaume Santandreu i "Jaume Santandreu. El sexe del profeta" de Víctor Gayà.

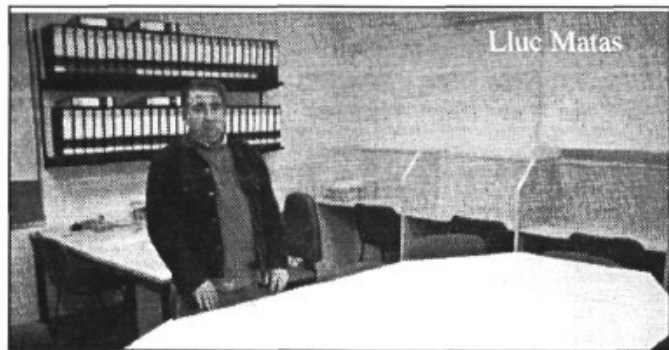
- 21 de març a les 21 hores: "El cultiu de la vinya a Llubí al segle XIX: influència de la fil·loxera" conferència a càrrec de Gabriel Alomar i "L'alternativa de qualitat a l'agricultura mallorquina" a càrrec de Pere Calafat. A continuació hi haurà un tast de vins de Jaume de Puntiró.

- 28 de març, a les 21 hores: Presentació del llibre "Balada d'en Guillem d'Efak" de Bartomeu Mestre, a càrrec de Biel Oliver "Majoral"

Tots els actes es faran al local de les Entitats, carrer de la Creu, 1. Llubí.

Jaume Ribas

Lluç Matas

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Madò Margalida Bergas Mas, va morir el passat dia 4 de febrer a l'edat de 101 anys. Vivia al carrer Antoni Monjo de Maria.

Madò Margalida Alcover Payeras, va morir el dia 13 de febrer a l'edat de 87 anys. Vivia al carrer Ponent número 9.

Que descansin en pau.

BENVINGUTS:

Na Catarina Bergas Castelló, va néixer el passat dia 27 de gener. És filla de n'Antoni Bergas Frau i de n'Antònia Castelló Carbonell.

N'Antoni Ferriol Perelló, va néixer dia 28 de gener. És fill d'en Jaume Ferriol Fiol i na Coloma Perelló Estarellas.

En Jaume Darder Quetglas, va néixer dia 3 de febrer. Els seus pares són en Sebastià Darder Negre i na Maria Jerònia Quetglas Mas.

N'Eslam Acharqui Hammouti, va néixer dia 13 de febrer. Els seus pares són n'Allal Acharqui i na Mimouna Hammouti.

En Miguel Mas Oliver, va néixer dia 22 de febrer. Fill d'en Juan Mas Sureda i na María Antonia Oliver Alomar.

Enhorabona als seus pares i demés família.

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	525002
FAX	525194
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)	525594
APOTECARIA	525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)	525083
ESCOLA DE BAIX	525252
LOCAL TERCERA EDAT	525564
PARRÒQUIA	525033
GESA INCA: AVARIES	880077
BOMBERS	085
HOSPITAL MANACOR Informació	847000
Urgències	847060
Cita Prèvia	

847100

AMBULATORI D'INCA	502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA	061
SON DURETA (Centraleta)	175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)	502850
AMBULÀNCIES	200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)	505901
ADMINISTRACIÓ D'INSESA (Inca)	505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dimarts, dijous i divendres: de 18 a 20 hores.

Dimecres: de 17 a 20 hores.

Dissabtes: de 10 a 13 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 7'30 i 15 hores.

Sortides Palma: 13 i 19 hores.

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al**855043**

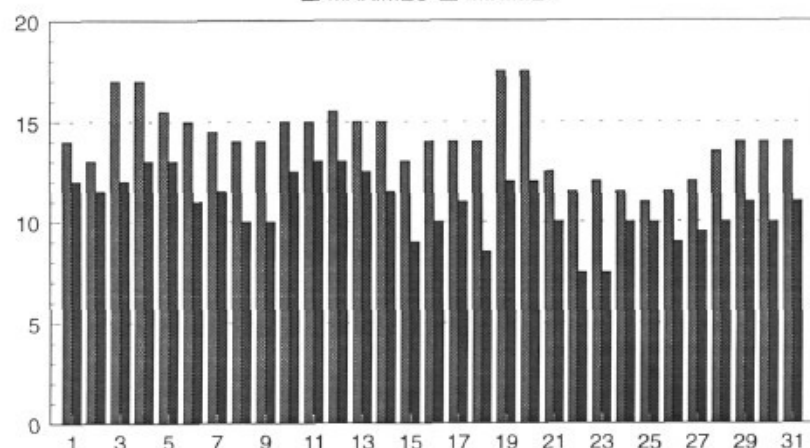
- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al**520292**

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al**236624**

El temps

MES DE GENER

■ MAXIMES ■ MINIMES

PLUVIOMETRIA

Dia 1 4 l.

Dia 27 14 l.

Dies 30 i 31 25 l.

TOTAL: 43 LITRES

Temperatura Màxima

17'5° C (Dies 19 i 20)

Temperatura Mínima

7'5° C (Dies 22 i 23)

Temperatura Mitjana

12'5 °C

Mitjana Màximes

14'1 °C

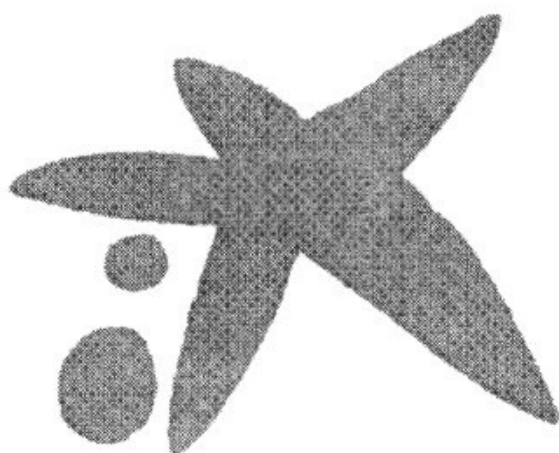
Mitjana Mínimes

10'8 °C

De Viatge, amb *Viatges Martel*

Viatges Martel sortejarà un viatge per a dues persones, entre totes les fotografies recents de viatges publicades a Fent Carrerany al llarg del 1998.

1.- Na Mireia Rosa Ferriol Queralt es feu aquesta foto davant la Catedral de Reims, capital de la Champanya francesa, el passat mes de Juliol.

"la Caixa"

ELS NINS DE L'ESCOLA DE BAIX, PRIMER I SEGON, VÀREM ANAR A SON ROIG

Vàrem anar a Son Roig dia 29 i 30 de gener de 1998. Vàrem fer moltes coses i vàrem quedar a dormir allà.

Dijous dia 29 vàrem fer formatge i després dinàrem. L'horabaixa férem una volta amb una egua i vàrem veure animals i vàrem caminar. Al final del dia

sopàrem i vàrem fer jocs.

L'endemà vàrem anar a berenar i després vàrem fer galletes d'oli i vàrem plantar. Quan vàrem acabar de dinar, vàrem tornar a Maria.

Ens ho vàrem passar bomba!

1. Vàrem fer una volta per les cases.

2. En arribar vàrem fer formatge.

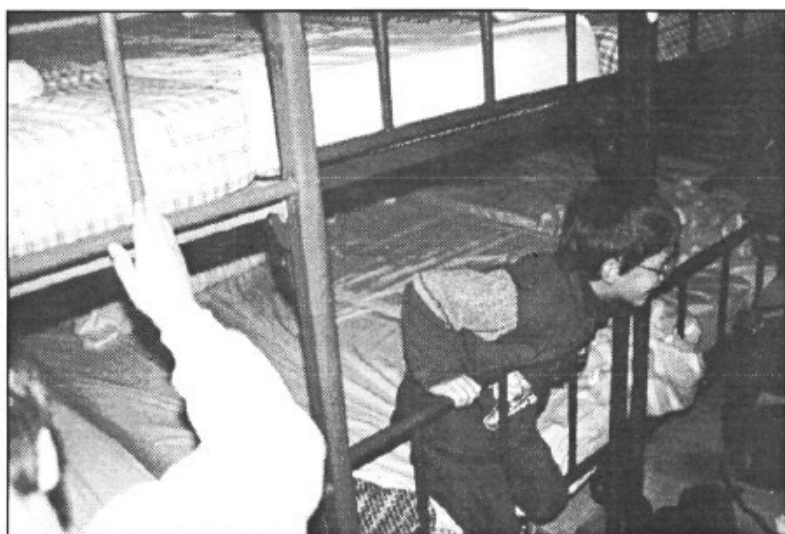

3. Vàrem dinar de truita i ensalada.

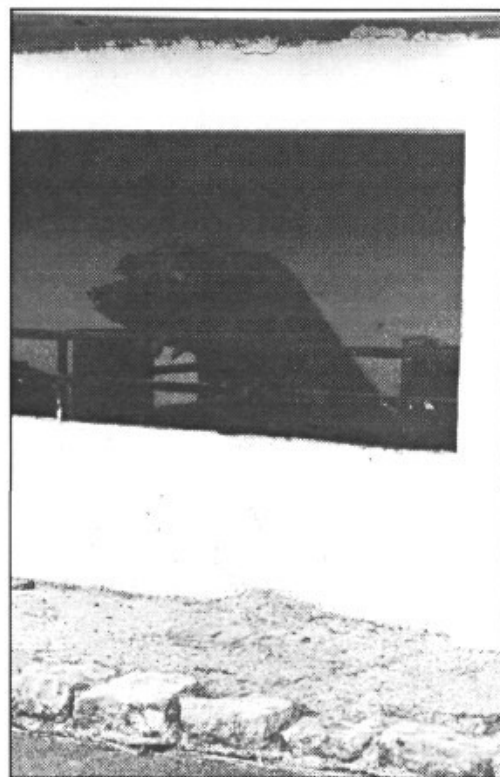
4. Vàrem anar a fer una volta amb una egua.

6. A son Roig hi havia una vaca que nom Carmela.

7. Abans de sopar ens vàrem canviar la roba.

5. Vàrem veure un porc negre molt perillós.

Els alumnes de primer, autors del reportatge, juntament amb les seves mestres

8. Miràvem com enfornaven les galletes.

ELS REMEIS DE SA PADRINA

Si conversam amb els joves, a la més petita insinuació a la por que ens fa aquesta manera de trotar cap endavant, avisant-los si podria donar-se el cas d'una reculada, veureu que la resposta que obtindrem no serà altra que el més desmesurat optimisme: Heu vist mai anar per enrere?, ens diuen. I hem de callar, perquè efectivament tenen raó.

Però, dic jo; si aquests mateixos joves haguessin sentit el que les meves orelles escoltaren aquesta nit passada de boca d'un senyor dels "grossos" de Madrid, responent a una ex-ministra i a uns prestigiosos periodistes, no sé si el seu optimisme tan ferm s'engrondaria.

Tenc el costum, quan assistesc per la tele un partit de futbol, de disminuir el volum del so de l'aparell, per, alhora, aprofitar el transistor i així gaudir de la companyia d'una musiqueta agradable o d'assabentar-me de les notícies que a cada instant s'escampen pels aires.

Idò bé, aquesta nit passada, mentre em delitava contemplant l'exhibició del nostre "Barça", allà a Mèrida, feia atenció als comentaris d'una tertúlia d'una cadena de ràdio que feien referència al famós "Medicamentazo". I he de dir que vaig acabar amb el cap com una olla: m'embullaren. Però si he de ser sincer, després del pronunciament del representant de Madrid, he de dir que els meus pensaments anaren cap a la meua padrina "Reina", al metge Monjo i al meu amic Joan Ferragut, el nostre recordat apotecari, tots tres al cel sien. I direu, per què?

La padrina, perquè amb una simple creu feta amb el dit untat d'oli verjo allà on sentíem mal ens curava. El metge Monjo, perquè segons els més vells, en lloc de receptar potingos, aplicava quatre sangoneres o sagnava (feia talls darrere l'orella), o estirava els cotornons. I el meu amic Joan Ferragut perquè (desinteressat com no n'hi ha haguts) més d'una vegada em digué: "Miquel, jo tenc pomades que et donaran consol, però per a les morenes no hi ha com l'aigua fresca i l'esperit enc que coqui".

I no vaig de bromes. Tant insistí aquell senyor de Madrid que s'han de canviar els hàbits sanitaris; tant ens parlà de productes de "BAJO PODER TERAPÉUTICO" de "MEDICAMENTOS GENÉRICOS" (això de "genéricos" reconec que no ho vaig entendre); tant ens digué referent a si els encostipats no haurien de ser cosa de metges; tant ens parlà d'herbes i remeis casolans (aquí vaig recordar en Pere Fons, el nostre polèmic rector), que vaig passar pena pels llicenciats en medicina. Es digueren tantes (anava a dir "animalades") coses per a mi inadmissibles; per què, jo em pregunt, som o no som a principis del segle XXI? Aquella tertúlia pareixia, semblava, més una reunió habitual d'amics al voltant d'una taula d'un cafè, discutint sobre alguna cosa que no es domina, que no una reunió de gent preparada, professional. Si us dic que un d'ells digué que un metge havia declarat en un simposi que

alguns (no sé quins) medicaments que receptava la Seguretat Social als pensionistes es podrien evitar simplement BEVENT AIGUA; això sí, no un tassó, sinó cent o dues-centes tassionades! Jur que així ho vaig sentir! El mateix que es digué allò de "SÍNTOMAS MENORES", "EFICACIA RELATIVA", més "EJERCICIO E HIGIENE", a més d'altres bajanades per l'estil. Més tard he sabut que un dels que s'han sumat a allò de "EJERCICIO E HIGIENE" en lloc d'anar al Centre de Salut, és, com no podia ser altre, el camarada Manoel, el galleg famós (segur que també recomanaria pujar a Montejurra tots els caps de setmana així com banyar-se a les aigües de Palomares, el lloc on anaren a parar les bombes atòmiques dels "aliats" ianquis.

Per tot això és que mencion si els joves creuerien això de tornar enrere o no. Efectivament que seria d'idiotes sols el fet de somniar-ho, en temps d'Internet; de robots que poden derrotar el més pintat escaquista; de màquines capaces de resoldre problemes complexíssims en pocs segons; de viatges per l'espai, etc. Tornar a les herbes, a les untades d'oli, a les estirades dels cotornons, a l'aplicació de ventoses o sangoneres, quan la Ciència, dia a dia, va descobrint els misteris de la humanitat, quan veiem com cada dia es fan operacions a cor obert, etc.

I, a més, crec que s'hauria de tenir en compte que els pensionistes, els jubilats i altres retirats del treball, al seu temps feren un contracte amb l'Administració de l'Estat que comprometia a certes atencions conegudes i assegurades per la Constitució, i, per tant, si els pensionistes acompliren amb tot, un govern seriós, dic jo, no pot faltar als compromisos rompent el contracte

unilateralment.

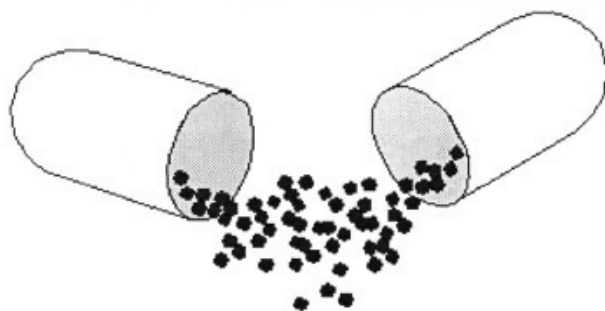
Què es necessiten diners? —diuen—, Mare de Déu del Roser! Serà que vivim en temps de Maria Castanya? O no atravessem una "BONANZA ECONÓMICA"? O és que haurem de recordar aquella dita mallorquina: "Allà on no n'hi ha, que no en cerquin". De l'esquena dels pensionistes en volen treure els hospitals? Aquest "patrici" de don Manoel viu a la lluna o fa el beneit. A aquest senyor —ara que ho record— li vull contar allò que intentaren unes senyores molt pietoses de Ciutat. Aquestes senyores promogueren, fa ja bastant de temps, una campanya per construir cases per als pobres, però les "pobres" volgueren reunir diners acudint als pobres. Així anaven demanant per les botigues; volien que els cinemes carregassin una pesseta a les entrades; visitaven el "baratillo" demanant, fent campanya... i així els va anar. Em contaren que hi va haver un botiguer que els entimà: —"Just que algunes de vosaltres contribuís amb mil·lèsimes, de les riqueses que posseïu, no hi hauria cap problema!"

També vull assegurar que no crec que ningú se senti enganyat (sempre n'hi haurà al llimb), perquè aquí no s'enganya. Això d'ara és capitalisme pur i cru. Qui té diners, vola i qui no en té... "A CALLAR COÑO!" (ja es torna a posar de moda una altra vegada). Què és això de tenir-ho tot de franc! Sinó, com podríem dir: "ESPAÑA VA BIEN"? Està vist que els pobres podrien ser la ruïna d'Espanya si se'ls havia de pagar tot. On hem arribat! Acab de llegir als diaris: —"El pobre acaba de rebre un nou impuls sanitari... ell creia que el curaven" (medicamentos de eficacia reducida... que no tienen ninguna utilidad terapèutica).

De totes maneres, amics meus, no us preocupeu si el govern ens nega els medicaments necessaris, els podem adquirir a l'apotecaria, on estic segur que en cas de necessitat ens fiaran. Hi ha més gent bona que no de l'altra. Això segur.

Aquest ministre, l'amic de don Manoel, assegura, repetesc, que dels diners que s'estalviaran "sucant" els pensionistes, es podran fer hospitals, més quiròfans, etc. per, més endavant, si no hem mort, estar més ben assistits. Però —m'obliga aquest senyor— per què punyetes al mateix temps que es diu això ens hem d'assabentar pels periòdics que el Govern de Madrid prepara augmentar (i no el 2,1%, sinó el 30%) els sous dels subsecretaris i altres "enxufats", i aquí a Mallorca no es fa altra cosa que comentar si s'han augmentat les dietes dels diputats i consellers? O és que no podem ser malpensats? Hem de tornar a ser xotets de cordeta? No sé on ho he llegit, però estic segur que està escrit: QUI TÉ ORELLES QUE ESCOLTI I QUI TÉ ULLS QUE MIRI.

I per acabar vull repetir, vull reafirmar-me que crec que l'Administració no té dret a incomplir un contracte que va fer en benefici de tots els qui avui no treballam i que en el degut temps acomplirem fidelment. A aquest incompliment el podríem dur a denunciar fins i tot al Tri-

bunal d'Estrasburg. Però qui ho farà? Jo, segur que no. De tribunals de justícia n'estic escalivat...

Us asseguro que el que aquí exprés és més seriós del que alguns podran pensar; si abús de l'humor és que em serveix d'ajuda i d'atreuiment. A més, la ironia descarrega l'empenyadura... a vegades.

Res més. Salut per a tothom.

Miquel Oliver i Roig.

Maria, 12 de febrer (Santa Eulàlia) de 1998.

PD. Més d'un peix gros, començant pel núm. 1, han declarat repetidament que una cosa equivalent al nostre "MEDICAMENTAZO" també s'està aplicant tant a Alemanya com a la Gran Bretanya. El que no diuen és i les pensions mínimes dels britànics i alemanys són també equivalents a les nostres. Des d'aquí va aquest rept. I no em val allò de... "callese, coño!"

Ah! per tancs, sí que hi ha doblers. Serà que a la fi volen recuperar Gibraltar?

Algarfa

Arany

Artà

Campor

Cúria

Lloret de Vistalegre

S'Alfà

Marta de la Salut

Molins

Petra

Porreres

La Pobla

Sant Joan

Santa Margalida

Sencelles

Sineu

Mallorca de Beny

Impulsem la nostra Economia

La iniciativa comunitària LEADER, donarà ajuts econòmics i assessorament a les següents activitats:

- Formació professional
- Turisme rural
- Petites i mitjanes empreses
- Productes locals
- Millorar el medi ambient

per una comarca de Futur

Presentació de sol·licituds a partir de dia 1 de març
Primera selecció de projectes dia 31 de març

Informa't al teu Ajuntament
o a l'Oficina del projecte LEADER
Casal Pere Capellà • c/ dels Cavallers, 22. 2n • 07210 Algaida
Tel. 66 54 04 • Fax 66 54 83

associació per a la defensa de mallorca

L'Associació per a la Defensa de Mallorca, necessita el suport de tota la societat Mallorquina. ADM, s'ha creat per defensar tots i cada un dels valors que des de sempre ens han identificat. El perill de perdre la nostra identitat, el nostre territori, el tarannà del poble, les perspectives de futur per als pagesos, tot, absolutament tot, està en estat precari i per aquest motiu ens hi volem rebel·lar. És aquesta sensibilitat i la preocupació pel futur més proper, el que ens ha despert per intentar posar fi a aquesta angoixa. És per això que ADM no vol escatimar esforços per lluitar a favor de la nostra Mallorca; la que els nostres avantpassats han preservat i la que ara té un futur incert per:

- Manca de perspectives de futur de la ruralia mallorquina per l'atac especulatiu del sol.
- Pressió especulativa sobre propietats immobiliàries urbanes en els pobles.
- Tancament de camins i privar de l'ús de pas que des de sempre ha regit dins foravila.
- Manca de plans clars i efectius d'integració de ciutadans estrangers que s'estabelixen en els nostres pobles.
- Manca de directrius territorials que regeixin la pressió urbanística de les zones del pre-litoral.
- Cal que les institucions polítiques posin fil a l'agulla definitivament per legislar sobre el reconeixement del fet diferencial del poble mallorquí i el seu patrimoni territorial.
- Preservar la nostra llengua i cultura de les agressions a les quals estan exposades a molts d'indrets de la nostra terra.

Però no són suficients aquestes propostes si tu no ens recolzes. Volem que et facis soci de l'ADM. Volem que et mobilitzis per Mallorca. Dona suport a la nostra iniciativa i aporta els teus punts de vista per millorar aquesta Mallorca.... la nostra Mallorca. Potser demà sigui massa tard; el futur dels que ens seguiran està en les nostres mans.

Per a més informació:

Associació per a la Defensa de Mallorca
 Apartat de Correus
 07250-Vilafranca de Bonany

El proper divendres dia 13 de març hi haurà una reunió a l'Ajuntament de Vilafranca, aquesta reunió és oberta a tothom que hi estigui interessat.
 Si vols col·laborar amb l'ADM vine a aquesta reunió

Pla de finançament estatal de carreteres

■ 57.650 milions de pessetes en obres
■ S'intenta compensar el dèficit històric

■ Les obres seran executades per la Conselleria de Foment del Govern Balear

■ Les obres es duran a terme en vuit anys

Xarxa arterial i accessos a Palma

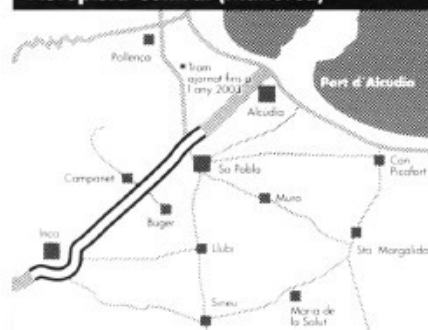
C-715 Desdoblament Palma-San Feliu	C-715 Variant de San Feliu	P-111 Desdoblament Palma Universitat	Desdoblament 2n cinturó
Inversió 500 milions	Inversió 700 milions	Inversió 1.400 milions	Inversió 4.000 milions

Autopista de Llevant (Mallorca)

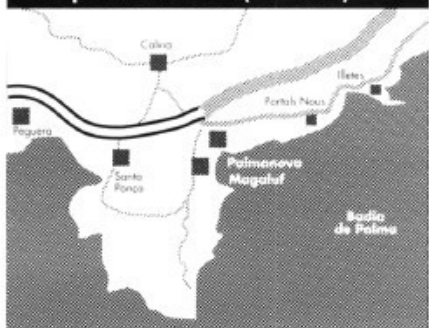
Desdoblament PM 602 (S'Arenal-Llucmajor) (Autopista)	AUTOPISTA LLEVANT Variant Llucmajor Tram: Llucmajor-Campos Variant Campos	AUTOPISTA LLEVANT Campos-Felanitx Variant Felanitx Felanitx-Manacor
Inversió 4.900 milions	Inversió 4.100 milions	Inversió 18.050 milions

Autopista Central (Mallorca)

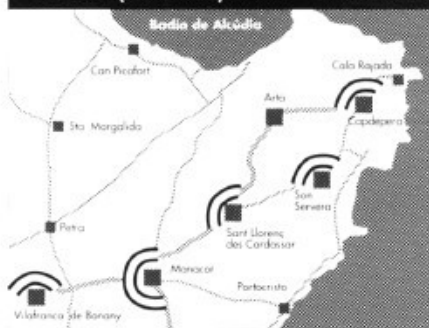
Variant d'Inca	Tram: Inca - Sa Pobla	Tram: Sa Pobla - Alcúdia
Inversió 3.600 milions	Inversió 4.500 milions	Inversió 3.700 milions

Autopista de Ponent (Mallorca)

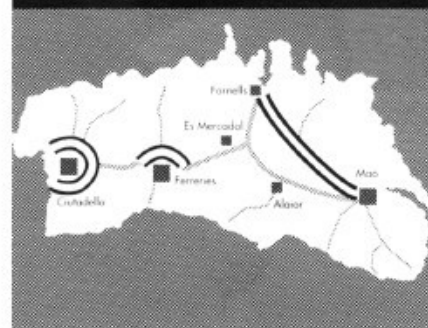
Palmanova - Sta. Ponça	Sta. Ponça - Peguera
Inversió 2.300 milions	Inversió 1.300 milions

Variants (Mallorca)

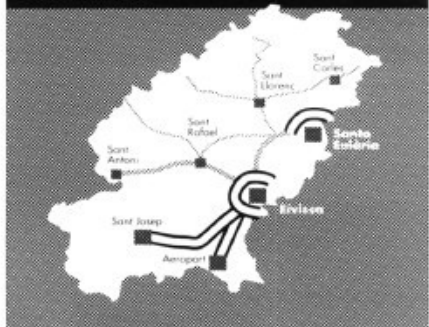
Variant Vilafraia	Variant Manacor (nord i sud)	Variant Sant Llorenç	Variant San Servera	Variant Capdepera
Inversió 500 milions	Inversió 1.000 milions	Inversió 800 milions	Inversió 500 milions	Inversió 300 milions

Illa de Menorca

Mao - Fornells	Ronda Nord Ciutadella	Ronda Sud Ciutadella	Variant Ferreries
Inversió 500 milions	Inversió 600 milions	Inversió 400 milions	Inversió 1.200 milions

Illa d'Eivissa

Desdoblament 2a Ronda Eivissa	Nou accés aeroport	Variant de Sta. Eulària	Condicionament Eivissa - Sant Josep
Inversió 500 milions	Inversió 600 milions	Inversió 400 milions	Inversió 1.200 milions

Independentment d'aquestes obres, el Govern Balear, a través de la Conselleria de Foment, durà a terme un pla de carreteres amb una inversió de 6.000 a 7.000 milions de pessetes.

Mallorca

- Sortida Son Valentí via cintura (65 M)
- Accés Son Hugo via cintura (220 M)
- Accés Alaró (169 M)
- Variant Andratx Sud (176 M)
- Accés s'Arracó (190 M)
- Accés Bendinat (450 M)
- Pas superior ctra. Sóller accés Polígon Son Castelló (300 M)
- Variant Port de Pollença (953 M)
- Variant Portocristo (1.000 M)
- Variant Can Picafort (540 M)
- Sóller - Deià (800 M)
- Tercer carril via cintura fins a Son Dureta (775 M)
- Inca - Llubí - Muro (1.954 M)

- Via cintura amb Sóller, Son Goteu i es Molinar (600 M)
- Anany - Sta. Margalida (488 M)
- S'Esclaieta - Valldemossa (404 M)
- Pont Anglesos - Can Picafort (183 M)
- Cinturó Palma Nord (864 M)
- Palma - Palmanova (tercer carril) (629 M)
- Tercer carril Palma - Marratxí (393 M)
- Penetració autopista central (500 M)
- S'Arracó - St. Elm (278 M)
- PM 304 (406 M)
- PM 110 Esporles - ctra. Valldemossa (300 M)

Menorca

- Ronda Maó (144 M)
- Desdoblament Maó - St. Lluís (472 M)
- Millora PM 711 es Mercadal (232 M)
- Millora PM 711 es Migjorn (174 M)

Eivissa Formentera

- La Savina - La Mola (Formentera) (694 M)
- Sta. Eulària - St. Carles (300 M)
- Eivissa - Sta. Eulària (per Jesús) (574 M)
- Sta. Eulària - St. Rafael (509 M)
- Ronda Nord - St. Antoni (288 M)

GOVERN BALEAR

Excursió a sa Talaia d'Alcúdia

DIA: 15 DE MARÇ DE 1998

HORA DE SORTIDA: 9 DEL MATÍ

LLOC DE SORTIDA: PLAÇA DES POU

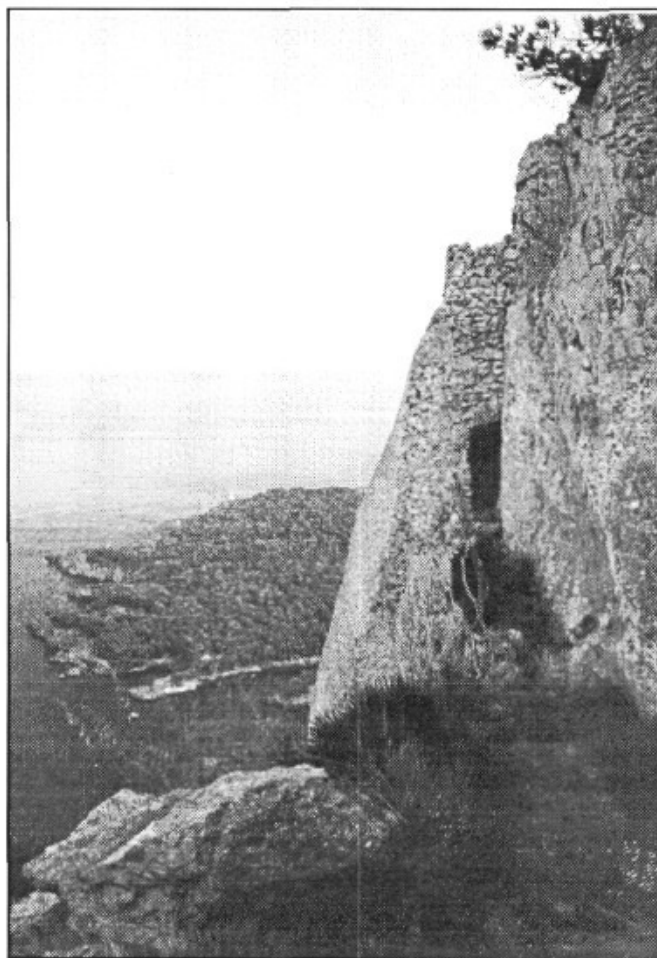
Amb aquesta excursió volem posar en marxa una altra vegada les excursions de FENT CARRERANY.

Tenim previst fer tres excursions al llarg dels mesos de març, abril i maig i amb els suggeriments i els punts de vista dels que participin a n'aquesta primera decidirem quina serà la segona i així.

La finca pública de la Victòria es situa a la península d'Alcúdia i és propietat de l'Ajuntament. Està gestionada per la Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern Balear i des de 1991 té la categoria d'Àrea Natural d'Especial Interès (AENI).

La sortida està prevista per les 9 del matí de dia 15 de març des de la Plaça des Pou, i anirem amb cotxes que deixarem als voltants de l'Ermita de la Victòria i després anirem caminant fins a Sa Penya Roja, on berenarem.

Des de la penya Roja es pot veure l'impressionant imatge de cap de Pinar com a premi al camí fet, un premi que val pena. La Badia de Pollença ens acompanyarà durant tota la marxa i part del trajecte es fa amb passamans de fusta. El final del camí, a la penya Roja és senzillament espectacular. El camí, aferrat a la paret de pedra pareix no poder-se passar a peu i la solució és un pas fet a

Després de sortir per aquest portal, se pot observar una magnífica panoràmica del Cap de Pinar

dins la pedra en forma de túnel que al seu final ens mostra el cap de Pinar, una fortificació basada en la protecció que oferia la seva inexpugnable situació natural.

De la penya Roja seguirem cap a sa Talaia de la Victòria (445m.) d'allà d'alt es poden veure les badies d'Alcúdia i Pollença. De l'antiga Talaia just bqueden restes de la base i aprofitant la plataforma s'hi ha construït un vèrtex geodèsic. Aprofitarem les vistes de la Talaia per dinar i descansar, seguidament tornarem a baixar cap al santuari de la Victòria, on donarem per acabada l'excursió.

Aquesta és una de les vistes que es poden veure de dalt del cim de Sa Talaia de la Victòria.

